

**

Միացեալ ընկերութիւնք դեռ ոչ - միացեալի պէս կը գործեն. Հայրը՝ Որդւոյն եւ Հոգւոյն հետ համաձայն չերեւիր:

12 Յունիս

Պ. Խոսքով Տեմիրճիպաշեան անուն մէկը Մասիսի մէջ Վօլնէյի *Աւերակքը* թարգմանելով կ'ըսէ.

«Նոյն միջոցաւ արդի անորոշ ու անկանոն աշխարհաբարի նկատմամբ՝ գրաբարին նման մի կանոնաւոր ու կրթեալ լեզուի տիպար ներկայելով՝ Հայ ժողովրդեան մի փոքր ծառայութիւն մատուցանել...»:

Օրհնեալ է Աստուած, աշխարհաբարի խնդիրն ալ լուծուեցաւ շնորհիւ պ. Խ. Տեմիրճիպաշեանի, որ բարեհաճեցաւ կրթեալ լեզուի տիպար ներկայել:

Եւ արդարեւ, լեզուն բաւական կրթեալ տեսանք, հեղինակին հետ բաղդատելով:

Օ՛ն անդր յառաջ, պ. Խոսքով. կրթեալ լեզուիդ քերականութիւնը հրատարակէ՛ որ տեսնենք:

**

Կէս օր: Պատրիարքարանի պաշտօնեաները հիմա պատրիարքարան եկան. խահվէ խմելուն պէս իրենց պաշտօնին գլուխը պիտի անցնին:

15 Յունիս

Աշխարհիս վրայ ժամանակն է որ կ'ընէ ամեն բան: Քսան տարի առաջ ժամանակն ուզեց, որ Պ. Թերզեան *Սանդուխտ կոյս* անուամբ ողբերգութիւն մը գրէ ժողովրդեան, որ շատ բաներու կարօտ էր բաց ի Սանդուխտ: Քանի մը տարի ետքը այս ժամանակն ուզեց, որ Սանդուխտի հեղինակն ոտանաւորներ գրէ ժողովրդեան՝ որ արձակը դժուար կը հասկնար: Այսօր ժամանակն կ'ուզէ, որ Ապողոնի աշակերտն *արհեստից եւ գիտութեանց Ծաղկաքաղ* մը հրատարակէ, բայց մեծ հոգ եւ խնամք տանի, որ լեզուն անհասկանալի լինի անոնց, որոնց համար կը հրատարակուին ընդհանրապէս նման օրինակ հանդէսներ: Շատ հաւանական է, որ ժամանակը տարի մը ետքը ուզէ, որ պ. Թովմաս Թերզեան գրէ միայն այն ճիւղին վրայ, որ իրեն յատուկ լինել կը կարծուի: